

În acel an, când faimosul domn al Siriei și Palestinei, Ibrahim, Pașa Egiptului, se afla la Ierusalim, sa dovedit că focul primit de la Sfântul Mormânt în Sâmbăta Mare nu era un foc al harului, ci aprins, așa cum se aprinde orice foc. Acestui pașa i-a trecut prin minte să afle dacă focul de pe capacul Mormântului lui Hristos era într-adevăr brusc și miraculos, sau dacă era aprins de un chibrit de sulf. Ce a făcut? El a declarat locțiitorilor patriarhului că îi plăcea să stea chiar în ediculă în momentul primirii focului și să vegheze asupra modului în care apărea, și a adăugat că, în caz de adevăr, li se vor da 5.000 de pungs (2.500.000 de piaștri), iar în caz de minciună, ar trebui să-i dea toți banii strânși de la admiratorii înșelați și că va publica în toate ziarele din Europa falsul abominabil. Guvernatorii, Mitropolitul Misail al Petro-Arabiei, Mitropolitul Daniel al Nazaretului și Episcopul Dionisie al Filadelfiei (acum al Betleemului), au fost de acord să se consulte cu privire la ce să facă. În procesele-verbale ale întâlnirilor, Misail a mărturisit că aprindea un foc în ediculă dintr-o lampă ascunsă în spatele unei icoane de marmură în mișcare a Învierii lui Hristos, care se află chiar la Mormântul Domnului. După această mărturisire, sa decis să-i ceară cu umilință lui Ibrahim să nu se amestece în afacerile religioase și să-i trimită dragomanul mănăstirii Svyatotomb, care ia făcut să pară că nu era de nici un folos domniei sale să dezvăluie misterele închinării creștine și că împăratul rus Nicolae ar fi foarte nemulțumit de descoperirea acestor mistere.

Ibrahim Pașa, auzind acest lucru, a fluturat din mână și a tăcut. Dar din acel moment, clerul Sfântului Mormânt nu a mai crezut în manifestarea miraculoasă a focului. După ce a spus toate acestea, mitropolitul a spus că numai Dumnezeu trebuie să pună capăt minciunilor noastre pioase. După cum știe și poate, așa va lumina și calma națiunile, care cred acum în miracolul de foc din Sâmbăta Mare. Și nici măcar nu putem începe această revoluție în mintea noastră, vom fi sfâșiați în bucăți chiar la capela Sf. Petru. Sicriu. "Noi", a continuat el, "l-am informat pe Patriarhul Atanasie, care trăia atunci la Constantinopol, despre hărțuirea lui Ibrahim Pașa, dar în epistola noastră către el am scris în loc de ἁγίον φῶς, "lumină sfântă, καθιερωμένον φῶς, foc sfințit. Uimit de această schimbare, Preafericirea Sa ne-a întrebat: "De ce ați

început să numiți altfel focul sfânt?" I-am dezvăluit adevărul adevărat, dar am adăugat că focul aprins la Mormântul Domnului dintr-o candelă ascunsă este tot un foc sacru, primit dintr-un loc sacru.

Порфирий (Успенский). Книга бытия моего. СПб, 1896. Том 3.
Стр. 299-301